

POŽERĖ

PARENGĖ LORETA SUNGAILIENĖ
NUOTRAUKOS AUTORĖS

Šilalės rajono gyvenvietė – Paršežerio pietrytinėje pakrantėje, prie kelio Laukuva–Telsiai. Kaimas įeina į Varnių regioninio parko teritoriją. 5 km į rytus nuo Požerės – aukščiausias Žemaitijoje Medvėgalio kalnas. Nuo Požerės iki Laukuvos – 4 km, Bilionių – 5 km, Varnių – 13 kilometrų.

Paršežeris yra 2 km ilgio ir 1 km pločio, kranto linijos ilgis – daugiau kaip 6 kilometrai. Tai didžiausias natūralios kilmės vandens telkinys šiose apylinkėse. Virš jūros lygio jis iškilęs 156,6 metrų. Poledyniniais laikais šis vandens telkinys yra jungęsis su Lūksto, Biržulio ir kitais šiose apylinkėse buvusiais ežerais. Tarp Paršežerio ir Lūksto ežerų dabar teka Sietuvos upelis. Burbiškių kaime, prie Sietuvos upelio, prasideda paslaptingos, daugelį šio krašto svarbių istorinių įvykių menančios vietovės. Jos ir legendomis, padavimais, įvairiais kitais pasakojimais apipintos.

1771 m. didikai Zaleskiai Požerėje pastatė medinę, pušinių rąstų Kristaus Atsimainymo bažnyčią (iš pradžių ji buvo Laukuvos parapijos filija), kuri iki šiol – svarbiausias gyvenvietės architektūrinis akcentas.

1868 m. bažnyčia suremontuota, pristatyta zakristija. Bažnyčia vaizdą dar kartą gerokai pakeitė po 1905–1906 m. rekonstrukcijos. Jos metu pailgintas pastato priekis, pristatytas bokštas. Dabar tai stačiakampio plano, vienabokštė su apside bažnyčia, kurioje yra 4 altoriai.

Šioje bažnyčioje buvo saugoma stebuklinga laikyta, iš Ivoniškio dvaro savininko statytos koplytėlės perkelta Kristaus Atsimainymo skulptūra. Tuo metu čia rugpjūčio mėnesį daugybę maldininkų sutraukdavo Kristaus atsimainymo atlidai.

Požerės bažnyčios šventorių juosia akmeninė tvora. Šventoriuje palaidotas lietuvių spaudos darbuotojas kunigas Antanas Skinderis (1869–1948) ir Požerės klebonas Anicetas Kerpauskas (1921–1985).

XVIII a. Požerės dvarą valdė didikai Zaleskiai, vėliau dvaras perėjo Stacbelgerių nuosavybėn.

1841 m. Požerėje ganytojo pareigas ėjo kunigas Antanas Bogužas.

1863 m. birželio 29-ąją, Šv. Petro ir Povilo dieną, Požerės apylinkėse (tarp Gulbių, Reškėtų ir Girdvainių kaimų) rusai užklupo nemažai šių apylinkių sukilėlių, iš kurių 29 susirėmimo metu žuvo, tarp jų ir Švėkšnos jaunasis grafas Pliateris. Jis palaidotas Gulbių kaimo kapinėse.

1907 m. Požerės dvaras buvo išdalintas šiose apylinkėse apsigyvenusiems rusams.

Nepriklausomos Lietuvos metais Požerė priklausė Laukuvos valsčiui. 1923 m. kaime buvo 20 sodybų, 145 gyventojai.

Prie Požerės yra senas kapinynas.

Sovietmečiu Požerė buvo Medvėgalio tarybinio ūkio centras. Ši gyvenvietė yra priklausiusi Kaltinėnų ir Laukuvos apylinkėms. Nuo 1995 m. ji įeina į Laukuvos seniūnijos teritoriją.

Gyvenvietėje veikia pagrindinė mokykla, biblioteka, paštas.

Požerės Kristaus Atsimainymo bažnyčia

Požerės pagrindinė mokykla

Atminimo kryžius Požerės Kristaus Atsimainymo bažnyčios šventoriuje